

Musik för hel

Utländskt inslag vid spelmans- stämma

Det var som ett litet Rättvik mitt i Eskilstuna när det anordnades spelmansstämma i Rademachersmedjorna i lördags.

Idyllen blev än mer idyllisk när det lilla reservatet fylldes med folkmusik och folkdräkter.

Spelmansstämman startade i år vid Fristadstorget på förmiddagen. Klockan tolv tågade spelmännen mot Rademachersmedjorna. Väl framme vid smedjorna öppnades stämman officiellt.

Det första inslaget var det obligatoriska allspelet i vilket Lästringe gånglåt är en nödvändig ingrediens.

Arets stämma fick också internationella inslag med spelmän från både Polen och Finland. Finländarna är dock bosatta i Mälardalen men var för det inte mindre intressanta.

Det finska inslaget kallar sig Mälardalens kantelebyggare. En kantele är ett instrument som ser ut ungefär som en cittra. Den låter också ganska likt, fast ve-modigare.

Det ser ut som om spelmännen knäpper på strängarna när de spelar. Av någon anledning lade allihopa huvudet på sned

*ungdomsgrupp visade vadden kan på
Spelmansstämman so i hölls i Rademachersmedjorna i lördags.*

FOTO: Mats Andersson

och antog en ganska bister min. Ungefär som om de unisont sände en tanke till offren i finska vinterkriget.

—Jag tycker verkligen det är bra att vi fått några internationella inslag, vi behöver lyssna på utländsk folkmusik också, sade arrangören Kjell Nordeman, l:e museiintendent vid

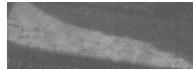
Eskilstuna museer.

Den huvudansvarige själv hade dock ingen folkdräkt på sig. Kjell Nordeman gick istället omkring bland de röda stugorna i en korrekt kostym som passar utmärkt på ett kontor på vardagarna.

— Jo, men jag kan inte ha folkdräktjag måste synas så jag

Måndag 25 maj 1992

a slanten

i

Detta är Mälardalens kantelebyggare i karaktäristiska finska dräkter. Instrumentet kommer från vårt östra grannland och både låter och ser ut ungefär som en cittra.

kan dela ut kaffebiljetterna, till exempel, försvarade Nordeman ostymen.

Strax innan kantelebyggarna ni tog scenen visade Rekarne folkansgilles ungdomsgrupp vad en kan. Det var mest flickor om alla hade rosarandiga kjoir och vita blusar. Den minsta v dem var nog inte mer än tre

år.

De få pojkar som var med tycktes inte vara särskilt roade av folkdräkter. De flesta dansade lika gärna hambo i gymnasKor, jeans och t-shirt.

På eftermiddagen blev det förutom buskspel och allspel också visstuga i Jernberghska gården.

Per Jonsson